

לק שפוח היה המושל בכל קניינו ורכותו
ומנגי המותם, וכל עת צירוף יפה מיט
להורה ולתפלת.

זהו סמלומו ציעקן, ויינגן היה כל מקנינו
והם כל רכושו, פ' יעקן חניון שהוא נסיג
הה מוקנו ורכשו, ומין סמוקנו ורכשו
מנסיגין מומו כנ"ל, וזה:

וינగוב יעקב את לב לבן הארמי על
בלוי הגיד לו כי בורח הוא (יא.
ט). וננה סקוטיה ידוע, מין סין לומר טה
הגיד לו כי כולם יהו, כלל הם שיש מגיד
לו יה שיש נקלת צולמת, כי כולם טה
מדעת מפייו ליקף נקלת 'צורת' כמותן. גם
מסו 'על צלי סגיד' שיש לו לומר 'טה
סיגד וכו'.

ואמר אא"ז זוק"ל השענין טה כה,
כשעלתה נלב יעקב חניון לצלות, ושייל יה
מלצן טה ירגיש צוא, מה עשה, כלל פעע
טה עמל היה עדין לצלות, הגיד לו כי כולם
יהודים וכלהמת היה כלת, ועל ידי זה גס עכטיו
יהודים וכלהמת היה כלת, כי צורת היה מה
עוד לדוריו לאמור מומו טה יקרה, כי סגור
טהור מטעה מומו כמו בכל פעע וממש, עד
שborות צהמת.

זהו ספירות וינגוב יעקב היה לנו לנו
הארמי, 'על צלי' שיינו על צלי'H מה היה עמו
לצלות 'סיגד לו כי צורת יהו', ועל כן עכטיו
שborות היה גס כן כי כולם טה יה עוד
לדרויו עד שborות צהמת כנ"ל, וזה וטהור
פאות וצלות.

ועתה כל אשר אמר אלקיים אליך עשה
(לא. טז).حمل אא"ז זוק"ל השענין
טה כה, לטה סגולה סלה-סונה וקייזן
גלוים סלה-סון שיש יעקב וכיום מתחם יד לנון,
וsegulaה תלוי צמאננה CIDOU (סינדרין י', 3),
וכשהם יעקב לרחל וללהה סאה וממל לטה
שכט"ם זה לאו מהן מלהן מולדתו, מה
שנמלטו,حمل מונס לה מטעש שכט"ם זהה, רק
מטרע טה עוד לנו חלק ונחלה ונכליות נחצנו
זו וכו'.

אוצר החכמה

לבן מיכף כסאליגטו צעמן טה נesson
לדרו, עאו מיד תצוגה על זה ואמלו ועם
כל מסרحمل הלקיס הlein עשה, כנודע
(NELIR יט, ו) אין 'וועטש' היה מצוגה, ומוו
צמאננה על טדנו טה כסונג מטרע
שנ hollow טהס, רק מטרע שכט"ם זהה,
וכשעטו מצוגה נעול מיכף sagola ומייד
נזהלו ודו"ק:

וינהג את כל מקנדחו ואת כל רבושו
ובו' (לא. יח). לכלהה שמלה 'זינגע'
שייה כמיומת, ימפיק לטלטס יהוד ולומר ויאת
הה צינוי והם נזיו והם כל מוקנו והם כל
רכשו וכו'.

אלא יש לנו כה, לטה סה-ס
סמסוקע צה-בלי עולס וצעמק סמאל וממן,
הוי קניינו ורכותו מושלים עליו ומנסיגין מומו
והו מושענד לטה כענד היה הדוני, עד
שהין צידו כת וממלה פנות מסס כרגע
להורה ומאות הפילו לסתפלן. על כן גlein
סהלס בעוקק צמאל וממן לרחות טה ישו
קניינו ורכותו מושלים עליו ומנסיגין מומו,

אלֹא יְחִיל כָּלֵב שֶׁנֶּעֱנִין כָּלֵב כֵּן, שִׁיאוּנוּ
כָּלֵב כָּלֵב אֲאַז וְזָוקְלָל שְׁהַלְדִּיק רֵ'
שְׁמוֹאֵל קָאַרְיוֹזְטָר זָוקְלָל וּולְדָגְמָלְדָה
צְטָעָן לְהִוָּת גְּנָג, וְאַנְגָּל הַת טְבָעָו וְלְקָמָה
הַת בְּמַדָּה וְעַזְוָה סְטוּרָה, וְלֹכָן כֵּן
עַזְוָלָתוֹ סִיחָן צְדָרָן גְּנִיכָה וְהַגְּנָעָן לְכֵם עַכְלָן.
וְהַגְּנָעָן יְדָוע (כ"ג קי, ח) רֹוֹג נִיסְתָּוּלִים
הַחָלָה מִי חָסָה, וְלְפִיכָן יְעַקָּב וְעַזָּו שְׂנִיטָס
וּלְדוֹגְנָעָן לְהִוָּת גְּנִיכָה וְלְמָהִים כֵּן
שְׁהַלְמָיִם הַמִּסְסָה, הַלְגָה עַזָּו נְשָׁהָר גְּנָעָן
וְיְעַקָּב אַנְגָּל הַת טְבָעָו.

וְזֹהוּ שְׁכָמָות מְלָמְדִינוּ שְׁהַלְמָרוּ לְכֵן
שְׁהַלְמָיִם הַמִּסְסָה רְצָקָה הַס יְעַקָּב וְעַזָּו, לְומָל
שְׁאַנְיָהָס וּלְדוֹגְנָעָן שְׁוִיס צְטָעָן לְהִוָּת גְּנִיכָה
וְלְמָהִים כָּמוֹ לְכֵן שְׁהַלְמָיִם הַמִּסְסָה, הַלְגָה עַזָּו
נְשָׁהָר גְּנָעָן וְסִיחָן יְדָעָן יְדָה לְדוֹד וְלְמָהִים
הַת הַכְּלִיּוֹת (לְעֵיל כָּה, כָּו וְגַעַת"י), וְיְעַקָּב אַנְגָּל
הַת טְבָעָו לְגַמְלִי וְסִיחָה הַיְצָה מִס הַיְנוּ יְדָעָן
לְמָהִים כָּלָגָה, הַקָּמָה לְקָמָה הַת שְׁהַגְּנִיכָה
וְלְמָהִים לְזָוְרָן עַזְוָה סְטוּרָה, שִׁיאוּנוּ לְלָמָוד
מָוָה כְּמָתָר וְגַנְגִיכָה כָּנְעָן, וְלְהַתְּגָגָר עַל
קְלִיפָת לְכֵן שְׁהַלְמָיִם, וְזֹהוּ שְׁהַלְמָרָה הַמִּסְסָה
כְּלָמְדוֹת כְּלָמוֹן.

וְלְפִי זֶה יְסַפֵּר עוֹד וְיִגְנוֹג יְעַקָּב הַת
לְכֵן שְׁהַלְמָיִם עַל כָּלִי הַגִּיד לֹו כִּי צְוָה סָהָה,
עַל דְּרָן זֶה, פִּילּוֹס 'וְיִגְנוֹג יְעַקָּב הַת לְכֵן
שְׁהַלְמָיִם' שִׁיאוּנוּ שְׁגָגָן מְלָכָן שְׁהַלְמָיִם קְתָת לְמָהִים
שְׁגָגָן לֹו עַזְוָה סְטוּרָה, שִׁיאוּנוּ עַל כָּלִי הַגִּיד
לוּ כִּי צְוָה סָהָה לְמָוָה וְכָנְעָן, וְדוֹעָקָה.

בָּלְלָה סְיוּגָה מְלָכְלִינוּ שְׁהַלְמָלִים, שְׁגַגִּינָה
צָל יְעַקָּב סִיחָה שְׁהַיָּה נְמָה הַלְכָלִים וְהַמְּגָנָן

וּבְדָרְךָ כָּלְבוֹ יְסַפֵּר עוֹד, וְיִגְנוֹג יְעַקָּב הַת
לְכֵן שְׁהַלְמָיִם עַל כָּלִי סְגִיד לֹו כִּי צְוָה סָהָה,
שִׁיאוּנוּ כִּי צְוָה סָהָה לְמָהִים לְמָוָה. וְהַגְּנָעָן הַת כֵּן
לְכְמִינָג (מְצָלִי וְלֹא) הַת יְנָחוּ לְגָגָן כִּי יִגְנוֹג,
וּפִירְשָׁת רְצָ"י (פס, נ) וְזָוקְלָל (מְכִילָה מְפֻטָּה
מִמְ' דִּיְקִין, יג) וְזֶה שְׁמַמְגָנָן מְהַלְלָה מְבִילָו וְסָוָלָק
לְכִימָת שְׁמַדְלָת וְעוֹמָק שְׁמַוָּה סְפוּפוּ שְׁנַמְמָנָה
עַיְ"צָ, וְשִׁיאוּנוּ מְדָת שְׁגָגָן לְכֵם עַס כֵּי הַלְקִין
וְלְהִוָּת נְמָה הַלְכָלִים.

וְזֹהוּ שְׁעִנִין שְׁהַלְמָלִל בְּיְעַקָּב (גְּמַ"י סָמ, ג)
שְׁנַמְמָנָה נְכִימָת עַכְל, פִּילּוֹס 'עַטְמָן' שִׁיאוּנוּ שְׁהַיָּה
מְמַגְנָג וְסָוָלָק לְכִימָת שְׁמַדְלָת דְּסָס וְעַזָּר
וְעוֹמָק שְׁמַוָּה צְדָרָן שְׁטַמְמָנָה שְׁמַגְמָה וְגַגְגִּינָה,
כְּהַמְוֹר צְדָרְלִינוּ נְעֵיל צְפָלָת חִי (עמ' קָנְגָה)
עַיְ"צָ. וְכֵן כָּל יִמְיָו שְׁהַיָּה נְכִימָת לְכֵן סִיחָה נְמָה
הַלְכָלִים, וְזֹהוּ שְׁעִנִין שְׁהַלְמָל (פָּמ' נֶע) גַּנְגָמִי
יּוֹס וְגַגְמָי לִילָה, שִׁיאוּנוּ שְׁמַוָּה צְלָמָד וְקִיְיס
וְשְׁגִימָת צָו יוֹמָס וְלִילָה (יְאַוְעָה, ח, מ) סִיחָן צְדָרָן
שְׁגִינָה וְשְׁגָגָן לְכֵם כְּהַמְוֹר. וְזֹהוּ שְׁפִילּוֹס
וְיִגְנוֹג יְעַקָּב הַת לְכֵן שְׁהַלְמָיִם, שִׁיאוּנוּ שְׁהַלְמָל
פָעָס שְׁמַגְגָן מְהַלְלָה לְכֵן וְלֹא נְעַמְוק שְׁמַוָּה
שְׁמַת וְגַהְגָה כָּנְעָן, וְזֹהוּ שְׁעֵיל כָּלִי הַגִּיד לֹו
כִּי צְוָה סָהָה שִׁיאוּנוּ כִּי צְוָה טָוָה לְמָוָה
כְּהַמְוֹר וְדוֹעָקָה.

וּבָזָה יִצְהָל מִמְּה שְׁהַלְמָל יְעַקָּב הַמִּסְסָה
כְּרַמְמָה (גְּמַ"ב קָנְג, הַסּוֹנְג נְלָסְ"י נְעֵיל כָּע, יג),
וְלִילָן (לְעֵיל כָּה, כָּו עַיְ"צָ צְדָרְלִי) שְׁהַלְמָל וְיְעַקָּב הַיְצָה
מִס שְׁהַלְמָינוּ יְדָעָן לְמָהִים, שְׁלַכְתּוֹרָה נְרַחָה
כְּסֻומָּר. וְכֵן שְׁכָמָות צְפָלָת צְלַמְמָנָה (גְּמ, ג)
וְיַלְךָ הַלְגָה לְכֵן שְׁהַלְמָיִם הַמִּסְסָה רְצָקָה הַס יְעַקָּב
וְעַזָּו שָׁוֹם הַלְגָה צִימָול, כָּמוֹ שְׁכָמָת רְצָ"י זְ"ל
שָׁס הַיְיִי יְדָעָן מִמְּלָמְדוֹנוֹ עַיְ"צָ.

ה'ל"ג, זהה הכהן הילך למלון עי"צ כל חמד
הפי דרכו. ולעניןינו יט נומר 'זיהה' נוטליקון
וילך יעקב ל'יזר ה'מת, כיינו שגנית ורחה
הה עתמו סבואה ליוור הימת כמושל לעיל מתן
הימת ליעקב, זהה סנה 'זילך חרנס' לסתגנאל
על לנין בחרני, כי זה נעומרה וזה, לנין
ההרמי כוונו שקל יעקב הצעינו כוונו הימת,
ולסתגנאל על השקל שוה לנין עס הימת
שגונאל הכל כנ"ל.

ויעקב הינו העlis והחגיה והת מלון
הין טהור פולן להמגנץ כנגן עס האהמא,
רק פצול יש לנו כס טהור פולן עס
יעקב כרמאות וטקה, כך יעקב הולן
להמגנץ כנגן גס כן כרמאות וטקה, ועל
זה יש לנו בטומן כל יכול יוכל לו יעקב, כי
לכן טהור יש לכהן דכרמאות כלוחמת צמדראט
(כל"ר עה, ס), וידע לנו בעלמו טהין למלי
בעולס כמוoso סיוכן לעמוד נגן, וחמת יש
טהיטה כרמאות כל יעקב טהמר מהיו אני
כרמאות, שיינו מה טרימה הם לנו וסעlis
ממנו כל ירגיז כל טהור פולן להמגנץ
כנגן עס האהמת והתמיות בעולה על הסכל
ווגודל סכל כנ"ל

וזהו הפלות ויגנוֹת יעקב حت' נב' ל'ן
הארמי על צלי הגדיל לו מי כולם טהר, כיינו
על צלי הגדיל לו מי טהר צדוק טמיכון כיינו
טהמת כנ"ל. וכן הפלות כמה נחכמת
לצורך ולט' הגדת ני, כיינו צלט' גלית לי
טהמת צדוק טמיכון כיינו מהמת כנ"ל. וכזאת:

או יאמר ויגנוב יעקב את לב לבן דארמי, על פי לזריו הנטמליים לנעל

מלחר לנו נכרות לתוכה ציקל, וזה שמה
לכן יעקב (פס' ט) למא נמה נמה נכרות
ומגנוֹת הומי ולט הגדת לי וארליך צצמלה
וכו', פ', 'למא נמה נמה נכרות ומגנוֹת הומי'
שיינו למא ר'ית נמה חל סכליים נכרות
למורא כהנוך וגניבת כנ"ל, גס 'למא
נמה נכרות' שיינו נכרות מן שכזה, וזה
הגדת לי' שיינו נגנות ערך שמה תלמיד
חכם ועומק במורא, וארליך בכבוד גדול
צצמלה ובצליים צמוֹף ובלינור כלהוי להלميد
חכם כמו כן יעקב הצעינו צהמת נך
טי' נמה חל סכליים כדי נכרות מן בכבוד
כנ"ל, ודז"ק וכן:

או יאמר ויגנוב יעקב את לב לבן הארמי על בליך הגיד לו כי בורחה הוא על דליק זה. לנונה כחין (משלי כד, ז) כהמצלות מעשה לך מלממה, חמנת הסולן, נחמת וצממיוםlein נליך לבקץ מצלות, כדכתייך (פס י, ט) הוילך גמס לך גטת, כי הלחמת עולה על כל כהמצלות ועס להמת גובל הכל. וכן ידוע (ויש"ק וייה קסלה, ה) הלחמת שיינו יעקב היה מס, כמו שנחמל (מיכא ז, כ) מתן הלחם ליעקב, גם מידוע (ויש"ק מירומה קעה, ז) יעקב היה צליר שמיון סמג'לית מוקלה לקלה, וכיינו הומיות הלחם צבאס לרוח מוקם, וככזה היה כל מדת הלחמת כל יעקב הצענו هل נדע הלחמי.

ויש לומרoso שפירושו יתעקב וכו' וילך חלינה, כיינו על דרכם דחימתו נספריס (המלי נועס וכו' ד"ה מ"י יט) נכס שמוגלה עמוקות, יתעקב נוטריקון וירלח יתעקב צייר

פליה ולכיה ולמדועה דצמעהה וכדומה
כג"ל, וכזנ:

ובדרך זהות יש לומר על דרך זה. כי"ט
כלתייה צילקוט וחליה (קפ"ג) זה
לטנו, כתיב (שם שם י"ד) כד נט פרעא, מה
סדר דומש להרי ומיאת וצועל קהי סולכין
במקפינה, ומהו גונח מכם מן המקפינה,
הම לסת חמוץ לנו לי מכם, הheel ליה
צועל חמוץ כמה עזין פין, מה יודע
בצמלה צנויות עמו וטה מטה מטה מכם
וכו, הheel תמי קלדו לי המקפינה, ויה
ונרפו חמוץ, ונמו צועל והHEEL ליה מדל
לי הצליו צל צוטה זה, כלצ עוזל ומדלן,
להה נטו נטו והכלו, צביה תמי מה
הצליו נמוחין, הHEEL ליה נטו צל צוטה זה
ביקן טה, הHEEL ליה מדווי הצמלה מה ביה
לו נט, צחט ביה לו נט מה ביה נוט מכם
מן הצמלה. מה נט פרעא שלצע, חס ביה
לו נט מה ביה מומל (שם שם ה, ז) מי ה'
וכו עכ"ל ע"צ.

ובן על דרך זה יט למול כהן, וזו
צמלה ויגנו עזק מה נט לבן הטלמי ולט
ביה לו נט, צחט ביה לו נט מה ביה לו
הHEEL עזק חצינו, וזו צעק לבן מה עצים
ומגנו מה נט נט כהמול, וכזנ.

ובן כל שורפים מה סדייקיס, הו
מאות טהס מקראי נט כג"ל. וכן צמלה מה
הHEEL השיקל טה להדר טהמול מה נט, צלט
יגנו הHEEL הReLU ממנו מה נט, וזה צמלה
לו"ל (שם שם ה, ז) ובצד ציכון נט, כי"ט
כהמול, ודי למайн:

(עמ' קס) הHEEL מפיימי וכקמת הייל צהמגנות
צדמות יール הReLU מוש נט פמד יעקב, כי כבל
ביה צטום על זה צהמגהה הקב"ה ושמירמי
וכו, רק מוש פמד נטו מקליפת לבן הטלמי
צהום מקטלה דיל הReLU הצל צרמלהות
צדמות יール טוג ולדמות על מעטה לע צהים
טוג ע"צ.

ומה עשה יעקב, ויגנו עזק מה נט לבן
טלמי, פי', נט ממנה כה סוח צל פימי
הייל צרמלהותצדמות יール טוג, רק הס יעקב
הלו יעב צהמגנות הצדמות יール הReLU, ועל זה
כבל ביה צטום צהמגהה הקב"ה צלט יוכל
לו כג"ל, וכזנ:

או יאמר על פי הסוגיה צוואר הק' טהין
הHEEL הReLU צטול מן צעולם, מה עז פי
צטולו מה נטה קטה נטה, ולעתיד נטה ביה
נקלה אברה הדרמה לבן, מה 'מנול' צבלה צונה, הלה כטה
דקמי מנולו, לבן למחי הנטליך לפליה ולכיה,
טלט טה דכתיב (יחוקה נ, ז) ונמתי נט נט
צאל, נט נטה צאל, ולמדועה דצמעהה
וכו, עין צט צהיז מקומות מפוזלים,
צמלץ צגעט (מי כת, ז) ופרצט מולדות
(טל, מה; קلام, מה). וכן גס כט ביה ידוע
הומלים ז"ל צמלץ (ק"ל ג, מה) 'זהנה טוג'
(עליל ה, מה) זה יール טוג, 'מהוד' זה יール הReLU
צאלני יール הReLU מה בנה בית וטה נטה הצעה
ולט נטה ונמתן ע"צ.

זהו שפירוש ויגנו עזק מה נט לבן
טלמי, נט לבן דיקה, סיינו צגנו מן
הייל הReLU מה בקמת זהה צטוע הHEEL ביה
נקלה לעתיד נטה לבן לבן כג"ל, וגנו וטה
מהתו נזוק מוש טהן נט למלה, למלה

לְמִגְדָּלֶת כַּרְמֵלֶת, וְזֹה שָׁמָקִים 'לְמִגְדָּלֶת גַּנְתָּמֶת' וּכְזֹה, וְדַי לְמַכְזִין.

וְעַל דְּרוֹן זֶה יְצֵא לְוָמֵד, וְזֹה שָׁמְלוּמוֹן
וּמְהֻמָּר הַלְּבָנָה הַלְּבָנָה חֲלָל צָעִינִי הַדְּבָרִי כִּי הַלְּבָנָה
הַוְּכוֹן לְקוֹס מְפִינִיךְ כִּי דְּרוֹן נְסִיס לִי (פְּמִינְךְ), פִּי, דִּיאָוּן רְחַלְתָּה הַמְּנוּעָה שְׂעִירָה
לְעוֹלָה לְבָנָה צְגָלָה, כְּמוֹ שְׁנָהָמָר (יִמְמָה הַמְּהֻמָּר)
יְהִי רְחַלְתָּה מְבָכָה עַל בָּנָה, וְפָקָדְךָ מְקַבֵּל הַמְּהֻמָּר
לְבָרִיאָה כְּפִירָות רְשָׁעָה צְפָלָת וִימִי (מִמְּךָ, זֶה
עַיְיָה). זֶה שְׁהַמְּלִיאָה צָעָל יְמָרְמָה עַיְיָה
הַגְּלוֹת קָטָנִי סְדָעָת כְּנָסִים, מְחַמָּת שְׁעִינָוֹת
שְׁמַעְצִיר עַל דָּעַת קָוָנוֹן כְּנָ"ל, זְמַהְמָר הַלְּבָנָה
הַבָּנִיא שְׁיִינוֹ הַבָּנִיא שְׁנָצָמִים, הַלְּבָנִיא צָעִינִי
הַדְּבָרִי כִּי הַלְּבָנָה הַוְּכוֹן צְגָלָה נְוָלָן
לְקִיּוֹם שְׁתָולָה וּמְנוֹת כְּלָמָיו, כִּי דְּרוֹן נְסִיס
לִי שְׁיִינוֹ קָטָנִי דָעַת בְּמִינְתָּה נְסִיס כְּהֻמָּר,
וְדַי לְמַכְזִין:

וַיַּוְבַּח אָמֵש (פָּא. מִבּ). שְׁמַעַתִּי מְהֻמָּרִי הַמְּחַמֵּיד
הַמְּפּוֹלָקָס מִזְוָּה חַיִּים שְׁאוֹל זֶה
שְׁהֻמָּר בְּסָס רְבוּתִי זֶה עָגָע, פִּירָות 'וַיַּוְצֵם הַמְּמֻתָּה'
שְׁיִנוֹ שְׁיָוס הַמְּמֻול יְוָלִים הַוְּתָךְ, שְׁיִנוֹ בְּכָל יְוָס
לְסֹוג נְמַצּוֹתָה עַל שְׁיָוס הַמְּמֻול שְׁהָזֵל צָלָה
כְּלָוָס, וְדַי לְמַכְזִין:

וּבָל אֲשֶׁר אַתָּה רֹואָה לִי הַזָּא (פָּא. מִבּ).
הַמְּמֻל אָאָז זֶה זְוָקָה, פִּירָות 'זְכָל הַצָּל
הַמְּסָרָה רְוָהָה' מְלָאָן רְוָהָה הַנִּיחָתָה לְבָרִיאָה
(כְּתוּבָה קָטָן, חָ), וּלְרָאָן וְכָל הַצָּל הַמְּסָרָה רְוָהָה לִי
סָוָה, פִּי, כָּל מֵה שְׁהָלָס מְסָגָל מְנוֹת וּמְנֻצָּס
טוֹזִיס וְסָס נְלָחִין וּטוֹזִיס צָעִינִי וְסָוָה רְוָהָה
וַיּוֹדַע צְעַדְתָּה שָׁבָה עַוְדָה הַסָּס, הַוְּמַלְתָּה
לְבָרִיאָה 'לִי סָוָה' וְהַעֲדָות שָׁבָה סָוָה. וְזֶה

וְעַתָּה הַלְּךָ הַלְּכָת בַּי נְכֹסָה נְכֹסָתָה
לְבִית אָבִיךְ לְמִתְּהָרָת גַּבְתָּה וּכְזֹה (לֹא
זֶה). יְצֵא לְרָמוֹ שִׁיבָּע כְּדָלִימָה נְזָוֵל סָקָה (נִמְמָן,
סָמְן, זֶה) נְצָוָה גָּלִיו הַמְּה מְאַנְמָס (מְאַלְיָס פְּעָם,
זֶה), שְׁנָמָת הַוְּה לְוָן וּכְזֹה, מְכַתֵּן כָּל מְהֻמָּן
לְכַמְּרָף לְהַמְּתָכָלָה וּלְמַנְדָּע הַרְבָּעָן גַּבְתָּה
יכּוֹל שְׁנָמָת הַיְשָׁוָה דִּילָה וְכָלָה מְצָמָמִין לִיה
עַיְיָה. וְשָׁעָנִין הַזָּה שְׁוָה עַמְּה עַמְּה צְעַקְצָוָת
לְמִצְחָה, קָטָנִי סְדָעָת וְגַדּוֹלִי סְטָלָדָת צְעַוְויִי
וְדוֹמָק שְׁמַעַנְיָיל עַל דָעַת קָוָנוֹ (עִירּוֹגִין מִלְּ, זֶה),
לְלָה יְכָלָה לְהַמְּתָכָלָה וּלְמַנְדָּע, הַמְּנָס הַרְבָּעָן
פִּי כָּן הַס עַל כָּל פְּנִיס יְצֵא לוֹ מְזָוקָה וְלְוָן
לְהַכְּנִינוֹ שְׁנָצָמִים וְסָוָה כְּמִרְבָּעָן לְמַנְדָּע, הַרְבָּעָן
גַּבְתָּה יְכּוֹל שְׁנָמָת הַיְשָׁוָה דִּילָה וְכָלָה מְצָמָמִין
לִיה כְּנָ"ל.

וְהִיְגָנוּ כְּדָלִימָה כְּלָמָיו תָּולָה מְהֻרְבֵּי רִ'
בַּעַד זְוָקָה, וְסָקִינָה וְסָזָוָנוֹ, וְרוּם שְׁקוֹדֶשׁ
גִּילָה לְנוֹ הַס יְשָׁוָה זָמָן וְשִׁיטָה מְזָקָה גְּדוֹלָה
לְכָנִי מְלָס לְיִדְעָה הַמְּשָׁס וְלְדִבָּקָה צָוָה, הַזָּה
הַמְּחַזְקָה הַזָּה כְּעֹלָה וְכָלָה הַכּוּנוֹת וְהַזָּה
הַגְּמַולָה צְנָ"ה, וְזָה כִּי צִי מְזָקָה וְהַפְּלַטְבָּה וּכְזֹה
עַד וְהַלְמָה צִיּוּתִי (מְהֻלָּס הַמְּ, יִד-הַמְּ), שְׁכָל
צְמַצֵּל שְׁמַזְקָה, עַיְן סָס צְפָלָת מְטָה (נְקֻופָּה
לְ"ה כִּי הַזָּה יְהֻנִּי).

וְזֶהוּ שְׁלָמוֹן הַכְּמָוֹג, 'זְעַמְּה' שְׁיִנוֹ עַכְשָׁיו
צְעַקְצָוָת דְּמִצְחָה כְּנָ"ה, הַלְּךָ הַלְּכָת כִּי
נְכַמּוֹף נְכַקְפָּתָה לְכִיתָה הַצִּינְךָן, שְׁיִנוֹ זָה
'נְכַמּוֹף נְכַקְפָּתָה לְכִיתָה הַצִּינְךָן' שְׁנָצָמִים
לְהַמְּכָלָה וּלְמַנְדָּע, הַרְבָּעָן עַל גַּבְתָּה יְכּוֹל,
הַמְּה נְקָלָה שְׁוֹלֵךְ נְדָרְלִי סָהָ, וְיִלְחָה הַמְּחַזְקָה
הַזָּה כְּעֹלָה וְכָלָה הַכּוּנוֹת כְּנָ"ה. הַרְבָּעָן עַל כָּל
פְּנִים הַלְּחָן שִׁיטָה שְׁמַזְקָה וְהַמְּחַזְקָה כְּהֻמָּת

משמעותה דתנית סייזיקת נס עשתה, הולג'ה
ההמלו'ה' סייכת דתנית סייזיקת טהני', סיינו סייכת
דתנית סייזיקת נרין לעשות מטה המלה נרוףן
ההמלה הנחות לטוב וככליות יומח, וזזה יונל
מסמכת, וSEN:

ינגר שהדותא (לא, טז). יט לפצת ייגר' נצון
מורלה, מלצון וייגר מוחט (צמדנער נט, ג),
ושיינו ירחתם ה', וירחתם ה' טיה העדות צין
יעקב ולצון, סיינו צין סהמת וטאקל, טהס
ההנמה הוה עט יתלה ה' היה תכמתה חמתה
וממקיים, וכליה ילה טיה טקל וטהין ממקיים,
אוצר החכמה כמו טהמלו (הנות פ"ג מי"ז) הס אין ילה מהין
חכמתה, ודי למցין:

יצף ה' ביני ובינך כי נסתור איש מרעהדו
(לא, טט). יט לומל על פי סמצעה
כלצליינו בכליים (הוּת י עמי' צטט) נס אאמו"ר
זוק"ל, כי רצון סתמה מורה טמים עלייכם
כמורה צאל ודס וכו', מדע כטהדים עוגר
עצירה מומר צלן יתרני מדס (דרכות נט, ז),
פיילוט 'מורלה טמים' סיינו מורה ומאות,
ו'צאל ודס' סיינו מהות נכו, כמו מהות נכו
כטעוגר עצירה מהתמה עזמו צקטר צלה
ירחנו מדס, כך כמורלה טמים סיינו צמורה
ומאות יש נחצ'ה כל הכלים סטמר צלה ילהנו
ולדס עי"ז.

זהו הפירוש ינ"ף ט' ציני ובינך כי נסתור
היכן מרעהו, פי', סטאל ציני ובינך כו' 'כ'
נסטמר היכן מרעהו, סיינו נצון סטטיל מטה
צלה ילהנו מדס, ויעקב סטטיל נסטטם צלה
ההמלו (טט) 'סייכת דתנית סייזיקת נס', טיה

סטטמר (טיג' י, ז) הס כלהות הנוסת מלהה,
פי', הס כלהות הנוסת סיינו מה טהנות רוחה
ומלניות מעוזתו כנ"ל, כלוס מה יכול
ללהותנו. וההמלה סטטיל סקדום הר' שטטואל
קאריווער זוק"ל המל, כל מה טטהדים רוחה
למנס מהין לוין מהו למעלה, ושיינו כהמלו,
ודי למցין.

עוד המל אא"ז זוק"ל על דרכן זה.
כלצון סטטע עוד טיה מתנטה צעטמו וטהמלה
לייעקב' זכל טצל מהה רוחה' סיינו מה טהמתה
בעל רום סקדום מדינה' 'לומת', 'לי כו' כל
וזה סטטם ממני ומלהתי:

ויאמר יעקב לאחיו לךטו אבניהם וכו'
ויאבלו שם (לא, טז). ופיילט לט"ז
למהיו הס צינוי וכו'. נעט טיה הצדיק
הקדוש ממאגען-גיצע זוק"ל הצל אא"ז
זוק"ל, עטה סטודת גודלה עכשו, וכמי
אא"ז ז"ל סיינו אאמו"ר זוק"ל וטהמוי
הס טיו סטטטס סטודת כנוגה הצל.
תמא הרב הצדיק ממאגען-גיצע על זה,
ההמלה אא"ז ז"ל מונה כו', ויהמלה יעקב
למהיו לךטו הצעיס וכו' ופיילט לט"ז
צינוי וכו':

עוד שאל אותו, סיומ טיה מה רינון גודל
על ציון ולא טטו יין סטודת, טהן
הוומו הרב הצדיק ממאגען-גיצע חייך עוטה
קיודם על יין, בטיכ' לו אא"ז זוק"ל צלומי
מאות מהין ניוקין (פקחים ט, ז), המל לו סטט
פייכ' דתנית סייזיקת טהני, בטיכ' לו סטט נס
ההמלו (טט) 'סייכת דתנית סייזיקת נס', טיה

